

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ 1980

Θά έχει νέα μορφή;

ΣΤΗΝ ΟΥΓΚΑΝΤΑ του Άμιν Νταντά και στην Κεντρική Αφρική του Μποκάσα, όχι πολλά χρόνια πριν, στη Λιβύη του Καντάφι τελευταία, και τώρα στην Περσία, φαινόμενα αποφασιστικών αντιπαραθέσεων προς τα παγιωμένα και κατεστημένα, στους αφρικανικούς και αραβοϊσλαμικούς αυτούς χώρους, πρότυπα εξουσίας και ενδοκρατικής συμπεριφοράς, αλλά και προς τις λειτουργίες των παγκόσμιων κανόνων των διακριτικών σχέσεων, παρουσιάζονται όλοένα με έμφαση και όξυνση και υπογραμμίζουν μία βαθιά ρήξη, με τις αυταρχικές αποικιοκρατικού τύπου, δομές και τους εξουσιαστικούς θεσμούς,

ένος παραδοσιακού μοντέλου σκέψης και ενδοκρατικής και διακρατικής συμπεριφοράς και λειτουργίας.

- Πώς εξηγούνται τα φαινόμενα του τύπου αυτού, σε σχέση με τις παγιωμένες κρατικές μορφές εξουσίας και τους παραδοσιακούς τρόπους επικοινωνίας, άραγε στα κράτη;
- Βρισκόμαστε μπροστά σε μία καινούργια ένδο - κρατική και διακρατική συμπεριφορά, που αρχίζει κιόλας να μεταθέτει τον άξονα

της μέχρι τώρα παγκόσμιας αντίθεσης από Δύση - Ανατολή, σε Βορρά - Νότο; Και συνακόλουθα, ποιές μπορεί να είναι οι επιδράσεις της, στην ενδοκρατική και διακρατική οργάνωση των σημερινών κρατών του κόσμου στη δεκαετία που μας έρχεται;

ΣΗΜΕΡΑ στην έρευνα των «ΝΕΩΝ», επισημαίνουν όψεις από την πολιτικοκοινωνική πλευρά του προβλήματος, οι καθηγητές Α.-Ι. Δ. Μεταξάς και Κ. Σπυΐτης.

Επιμέλεια έρευνας: ΓΙΩΡΓΟΥ ΓΑΤΟΥ

ΕΡΩΤΗΜΑ: Τί σχέση, κατά τη γνώμη σας, υπάρχει μεταξύ ενός σοσιαλισμού που στηρίζεται σε όρθολογικές διαδικασίες και σε φαινόμενα εξουσίας που άλλοτε περισσότερο άλλοτε λιγότερο εμφανίζονται με τη μορφή ενός «ισλαμικού σοσιαλισμού»;

ΕΡΩΤΗΜΑ: Ποιές είναι οι δυνατότητες για επικοινωνία και συνεννόηση ανάμεσα στις πολιτικές κοινωνίες του Βορρά και σ' εκείνες που διαγράφονται οι ιδιότυπες κρατικές εκδηλώσεις του Νότου;

ΚΩΝ. ΣΗΜΙΤΗΣ -
καθηγητής Πανεπιστημίου

τικά υποδείγματα οφείλονται σε φαινόμενα εξάρτησης και στο συσχετισμό των διεθνών δυνάμεων. Είναι επόμενο επίσης λαθεμένη ή άποψη, ότι ο σοσιαλισμός που πραγματοποιήθηκε σε ορισμένες χώρες, στηρίζεται σε όρθολογικές και μόνο

τρωτικές μορφές οργάνωσης. Για πολλούς από τους Άραβες ή δημοκρατία, όπως την αντιλαμβανόμαστε εμείς, το δικαίωμα αμφισβήτησης, η απεριόριστη ατομική ελευθερία, ο αρθρολογισμός και η έλλειψη θρησκευτικότητας στην καθημερινή ζωή εί-

Ι - Α.Δ. ΜΕΤΑΞΑΣ
- καθηγητής της
Πολιτικής Επιστή-
μης στο Πανεπι-

γμή που η θρησκευτική διάσταση είναι για ορισμένο πληθυσμό ή μόνη δυνατή μέθοδος εξήγησης, μεταβάλλεται και σε κύριο όργανο πολιτικής δράσης. Η θρησκεία είναι το μόνο προστό στους πολλούς όργανα θεωρητικής οργάνωσης για τη

συγκρότησης το Ισλάμ θα τις καταγγέλλει συνεχώς ως ατομικιστικές και εγωιστικές.

**Κομματικοπολιτική
κουλτούρα**